

Słyszałeś o akcji „Zwykły Bohater”? To akcja pokazująca ludzi, którzy pomagają innym. Jedni robią to w sytuacji niebezpieczeństwa i muszą odważnie i szybko działać, ryzykując swoim życiem. Inni, widząc cierpienie i problemy ludzi, organizują zbiórki pieniędzy lub poświęcają swój czas. Przykładem może być Pan Grzegorz. Gdy dowiedział się, że dzieci jego kolegi cierpią na porażenie mózgowe i wymagają rehabilitacji, postanowił skonstruować robota, który pomoże im chodzić. Aby go dokończyć, wziął kredyt z banku, a następnie podarował chłopcom urządzenie za darmo.

Taką odważną osobę spotkał Pan Jezus w drodze na Golgotę, gdy szedł na miejsce skazania, z trudem niosąc krzyż. Był bardzo słaby i pokaleczony po biczowaniu. Nie skarżył się i nie prosił o pomoc. Weronika dostrzegła jednak, że potrzebuje ulgi w cierpieniu fizycznym i choć odrobiny współczucia. Podeszła do Jezusa i otarła Mu twarz, pokazując, że chce Mu pomóc.

Wrażliwość na potrzeby innych, współczucie oraz odwaga zostały nagrodzone. Weronika otrzymała od Zbawiciela odbicie Jego twarzy.

Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do Chrystusa, za prawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

(Mk 9,41)

Wszyscy możemy naśladować Weronikę, wykorzystując zdolności, którymi zostaliśmy obdarzeni przez Boga. Nie chodzi tutaj o umiejętność malowania czy śpiewania. Każdy otrzymał możliwość czynienia dobra. Mamy służyć innym ludziom bezinteresownie, czyli nie spodziewając się zapłaty czy nawet wdzięczności.

Jeżeli bezinteresownie pomożemy innym, w naszych sercach, jak na chuście Weroniki,

Kilka słów o...

Imię „Weronika” to po grecku *vera eikon*, co tłumaczymy jako „święte oblicze”. Tak nazwano kobietę, która odważnie otarła skrwawioną twarz Jezusa.

Weronika ociera twarz Jezusowi

pojawi się prawdziwe oblicze Zbawiciela. Będzie nim szczęście i radość z powodu uczynionego dobra, szczęście osób, którym udzieliliśmy pomocy. Dla ludzi patrzących z boku, może niechętnie i wrogo nastawionych, będzie to przykład realizowania miłości bliźniego.

Czy wiesz, że...

W bazylice św. Piotra w Rzymie przechowuje się jako relikwie chustę, którą prawdopodobnie Weronika otarła twarz Jezusa.

Zaśpiewaj

O, Przenajświętsze Oblicze Jezusa, zasłoń nas, /x2
gdy modłę się, wpatrując się w Twą twarz,
dotykasz mnie jasnością Twoich chwał.
Przy Tobie chcę na wieki być, w miłości Twojej trwać.
O, Panie, proszę spraw, bym w Obliczu Twoim
schronienie zawsze miał.

Zastanów się

- Kto czeka na twoją pomoc?
- Czy masz odwagę udzielić pomocy, nawet wbrew niechęci innych?
- Dlaczego powinieneś pomagać delikatnie i taktownie?
- Dlaczego nie powinieneś oczekiwać nagrody za pomoc?

Zapamiętaj

O Weronice dowiadujemy się z tradycji. Informacja z IV wieku mówi o kobiecie z Jerozolimy, która wyszła na ulicę, by zobaczyć Jezusa niosącego krzyż. Wzruszona Jego cierpieniem, przecisnęła się przez tłum i żołnierzy, by otrzeć Mu twarz z potu i krwi. Za tak odważny czyn otrzymała od Jezusa Jego twarz odbitą na chuście. Postać Weroniki została utrwalona w szóstej stacji nabożeństwa drogi krzyżowej – „Weronika ociera twarz Jezusowi”.

Zadanie

1. Narysuj w zeszycie chustę Weroniki.
2. Napisz w imieniu Jezusa 3–4 zdania o tym, co zrobiła dla Niego Weronika.
3. W wieczornej modlitwie poproś Pana Jezusa o odwagę niesienia pomocy.